

νεογράφημα
Όταν γράφουν τα νιάτα

EDITORIAL

της Αλεξάνδρας Γαϊδατζή (Γ1)

Είμαστε οι μαθητές και οι μαθήτριες του Αρσακείου Γυμνασίου Θεσσαλονίκης. Θέλουμε να εκφράσουμε τις σκέψεις και τους προβληματισμούς μας, να προτείνουμε ιδέες, να σχολιάζουμε και να ψυχαγωγούμαστε. Και όλα αυτά να τα εκθέτουμε στον «έξω κόσμο». Έτσι, λοιπόν, αποφασίσαμε να κάνουμε μια δική μας εφημερίδα, γραμμένη από εμάς, τα «νιάτα»! Μια εφημερίδα με τη δική μας σφραγίδα, τη δική μας αυθεντικότητα και ειλικρίνεια.

Είμαστε μια ομάδα νέων παιδιών που πήραμε την απόφαση να γράψουμε και να εκφραστούμε ελεύθερα! Στόχος μας είναι να περάσουμε την αλήθεια μας σε όλη την κοινωνία. Και επειδή είμαστε παιδιά, ίσως να τα καταφέρουμε, πάντα με την πολύτιμη βοήθεια των καθηγητών και του σχολείου μας.

Ελπίζουμε να σας αρέσουν οι ιδέες μας, οι στοχασμοί μας και η αλήθεια μας! Ευχόμαστε το αποτέλεσμα να είναι τόσο καλό, όσο και η προσπάθεια!

Υπεύθυνοι ύλης και προγράμματος:

Αλέξανδρος Αλεξίου, Βασίλειος Τεμπερεκίδης, Μανώλης Γεωργάκας

Συντακτική ομάδα:

Αγγελοπούλου Μαρία Γ1Αλμπάνης Ιωάννης Γ1Αμπατζή Ελένη Γ1Αναστασιάδης Αλέξανδρος- Κωνσταντίνος Γ1Βάμβουρας Δημήτριος Γ1 Βελητσάκης Ηρακλής Γ1Βενέτης - Ψωμιάδης Τηλέμαχος Γ1Βολιώτης Κωνσταντίνος Γ1Γαϊδατζή Αλεξάνδρα Γ1Γαλανός Άγγελος Γ1Δακουρά Βερονίκη Γ1Δόκας Μιχαήλ Γ1Ζερβός Θεοφάνης Γ1Καμάρη Μαγδαληνή Γ1Καπελάνος Ιωάννης Γ1Κοϊμτζόγλου Ελευθέριος Γ1Κοϊμτζόγλου Μαρία Γ1Κόκκου Μαρία Γ1Κωνσταντινίδου Λυδία Γ1Κώστα Μυρτώ Γ1Λαζαρίδου Αλεξάνδρα Γ1Λιούσα Αθηνά Γ1Μουσουλιδή Ευτυχία Γ1 Μυρωνίδου- Συμεωνίδου Αθηνά Γ1Νίκου Παναγιώτα Β2Παπαθανασίου Ελένη- Άννα Β2Παπαστεργίου Αλέξανδρος Β2

Εικαστική επιμέλεια: Θεωδωρή Σπανός

Αρχίζουμε

του Αλέξανδρου Αλεξίου

Τι ρόλο έχουμε εμείς οι μεγάλοι στον κόσμο των παιδιών; Πώς καθοδηγούμε, πώς διδάσκουμε και πώς σεβόμαστε τους εφήβους; Τελικά: πόσο και πώς διαμορφώνουμε τα ενδιαφέροντα και την έκφραση των μαθητών μας και ποια είναι τα όρια του θεμιτού στις όποιες παρεμβάσεις; Ερωτήματα που με συνοδεύουν από τη στιγμή που ο Σύλλογος Καθηγητών του Αρσακείου Γυμνασίου Θεσσαλονίκης ενέκρινε το Πολιτιστικό Πρόγραμμα που υποβάλαμε, μαζί με τους συναδέλφους Βασίλη Τεμπερεκίδη και Μανώλη Γεωργάκα, για την έκδοση ψηφιακής μαθητικής εφημερίδας. Ερωτήματα με τα οποία αναμετρούμαστε και θα αναμετρηθούμε στη φετινή σχολική χρονιά, και ελπίζουμε και σε πολλές κατοπινές χρονιές. Οι όποιες απαντήσεις δεν πρόκειται, όμως, να αλλοιώσουν τη βασική της συνθήκη: εφημερίδα από νέους για νέους. Αυτό θελήσαμε να δηλώσουμε και με το όνομά της: «Νεογράφημα». Η επιτυχία των φιλοδοξιών θα κριθεί από το αποτέλεσμα που «ευχόμαστε να είναι τόσο καλό, όσο και η προσπάθεια», για να αντιγράψω το παραπάνω Editorial της προέδρου του Δεκαπενταμελούς Μαθητικού Συμβουλίου, Αλεξάνδρας Γαϊδατζή.

Η εφημερίδα μας θέλουμε να είναι μια εφημερίδα ανοιχτή και τολμηρή: ανοιχτή σε όλους τους μαθητές, ανά πάσα στιγμή και για όποιο θέμα απασχολεί τη μαθητική μας κοινωνία και τολμηρή στις απόψεις και τις επιλογές της. Τα υλικά αυτά, η ελευθερία και η τόλμη, αποτελούν απαραίτητα στοιχεία του Τύπου με τα οποία οικοδομείται και ελέγχεται η ποιότητα της δημοκρατίας. Της δημοκρατίας, που έχει το σχολείο ως ελπίδα και αποκούμπι -που από το σχολείο, εν τέλει, εξαρτάται και η ίδια. Εδώ στο σχολείο μαθαίνουμε τις πρώτες και τις βασικότερες έννοιες της δημοκρατίας. Ας θεωρηθεί, λοιπόν, και το «Νεογράφημα» ως μία άσκηση δημοκρατίας, πρώτα των συντελεστών του και μετά όλων των αναγνωστών. Καλή μας αντάμωση!

Το σχολείο μου μ' αρέσει και για όλους έχει μία θέση

της

Σοφίας Τριλυράκη (Γ2)

Είμαι μαθήτρια της τρίτης τάξης του Αρσακείου Γυμνασίου Θεσσαλονίκης και θα ήθελα να πω δυο λόγια για την σχολική μου ζωή. Καθημερινά, από την στιγμή που μπαίνω μέσα στο σχολείο μου, νιώθω πάρα πολύ χαρούμενη! Ο λόγος είναι επειδή μέσα σε αυτό το κτήριο νιώθω άνετα και αισθάνομαι τη ζεστασιά την οποία μου παρέχουν οι συμμαθητές μου αλλά και, σε υπέρτατο βαθμό, οι καθηγητές μου. Σίγουρα θα σκέφτεστε ότι είμαι μια εξαίρεση σε αυτόν τον υποτιθέμενο κανόνα τού «δεν μου αρέσει το σχολείο» και ναι : είμαι και το λέω! Όμως πιστέψτε με: οι μισοί και παραπάνω που υπερασπίζονται αυτή την άποψη είναι επηρεασμένοι από τα παιδιά τα οποία δεν αντέχουν το διάβασμα -όχι το σχολείο- και λειτουργούν ως πρότυπα για τους υπόλοιπους. Έχετε ακούσει όμως ποτέ από κανέναν να λέει ότι δεν αντέχει τη σχολική του ζωή; Φυσικά και όχι, αφού αυτό δεν θα ήταν λογικό... Όλοι γνωρίζουμε ότι μπορεί να υπάρξουν σχολικές μέρες βαρετές, με κακή διάθεση κ.λπ. αλλά οι περισσότερες μέρες μας στο σχολείο μας είναι πολύ όμορφες και γεμάτες από δραστηριότητες! Η σχολική ζωή δεν χαρακτηρίζεται μόνο από το διάβασμα και τα καθήκοντα αλλά από μια καθημερινή σχολική δράση. Οπότε, ας σταματήσουμε και εμείς να επηρεαζόμαστε από τις απόψεις των άλλων και να βλέπουμε τα πράγματα επιφανειακά. Καιρός να εμβαθύνουμε στην ευρύτερη έννοια της σχολικής μας ζωής.

Δεν είναι όλα ρόδινα στο σχολείο...

της Αφροδίτης Καρατάγλη (B1)

Ένα σημαντικό θέμα που απασχολεί τους μαθητές του σχολείου είναι τα πάρα πολλά μαθήματα και τα άπειρα τεστ και διαγωνίσματα. Τα παιδιά σήμερα τελειώνουν το σχολείο αρκετά αργά με αποτέλεσμα να είναι εξουθενωμένα, όταν επιστρέφουν στο σπίτι. Αμέσως μόλις γυρνάνε, τρώνε και, με ό,τι δυνάμεις τους έχουν απομείνει, μελετούν για την επόμενη ημέρα. Αμέσως μετά ακολουθούν οι εξωσχολικές δραστηριότητες. Είναι προφανές πως οι μαθητές διαβάζουν για τα εβδομαδιαία διαγωνίσματα από το σαββατοκύριακο, αφού δεν υπάρχει ελεύθερος χρόνος μέσα στην εβδομάδα. Έχει αυξηθεί σημαντικά ο αριθμός των τεστ και των διαγωνισμάτων που γράφουν τα παιδιά μέσα στην εβδομάδα με αποτέλεσμα να μην είναι επαρκές ένα σαββατοκύριακο για να διαβάσουν οι μαθητές.

Αυτό που ζητάμε, λοιπόν, εμείς, τα παιδιά, δεν είναι η μείωση των τεστ και των διαγωνισμάτων, καθώς ξέρουμε πως αυτό δεν είναι εφικτό. Ζητάμε περισσότερη κατανόηση από τους καθηγητές μας. Με άλλα λόγια, αν μπορούν να μας ειδοποιούν και να μας δίνουν την ύλη των διαγωνισμάτων από πριν. Έτσι θα μπορούσαμε να μοιράσουμε τον χρόνο μελέτης καλύτερα και να αποδώσουμε όσο πιο καλά μπορούμε, χωρίς άγχος. Ακόμα, ζητούμε περισσότερη συνεργασία μεταξύ των καθηγητών, ούτως ώστε να μη συμπίπτουν πολλά διαγωνίσματα και τεστ την ίδια εβδομάδα. Τέλος, αν είναι εφικτό, θα θέλαμε να αντικατασταθούν τα καθήκοντα που απαιτούν αποστήθιση από διαδραστικά project. Αυτό θα είναι λιγότερο χρονοβόρο και θα έχει το ίδιο αποτέλεσμα: να κατακτούν τα παιδιά την απαραίτητη γνώση. Πιστεύουμε πως θα είναι, επίσης, και πιο διασκεδαστικό για μαθητές και καθηγητές.

Ήρωας του Μήνα

της Αλεξάνδρας Λαζαρίδου (Γ1)
και της Ευτυχίας Μουσμολίδη (Γ1)

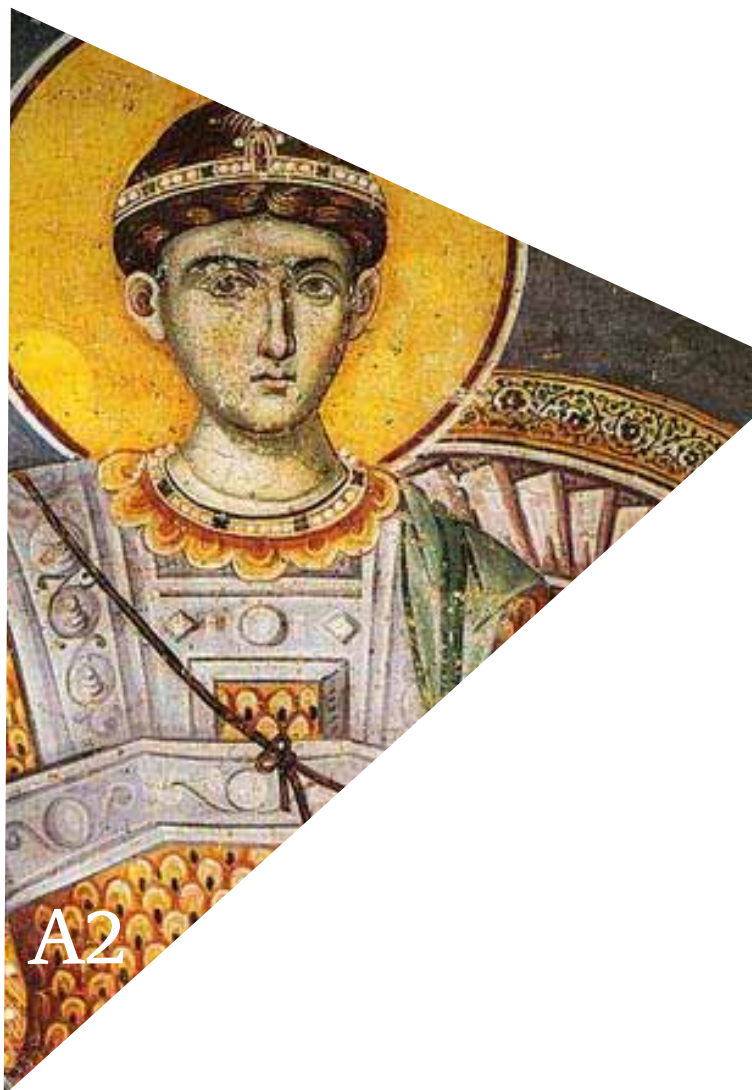
A1

Το Νοέμβριο ήρθε η μέρα που μια από τις ιδέες του Διευθυντή μας έγινε πραγματικότητα. Ο λόγος για τον «Ήρωα του Μήνα». Στις 20 Νοεμβρίου μαζευτήκαμε όλοι στο φιλόξενο θεατράκι μας και άρχισε η παρουσίαση:

Πρώτοι παρουσίασαν τον ήρωα τους οι μαθητές του Α1. Ήταν ο Νέλσον Μαντέλα, ηγέτης της αντίστασης στο απαρτχάιντ και στις φυλετικές διακρίσεις, πρώτος μαύρος πρόεδρος της Νότιας Αφρικής, τιμημένος με το Νόμπελ Ειρήνης. Ακούραστος πρεσβευτής της ελευθερίας και μεγάλος φιλόanthropos.

Στη συνέχεια παρουσίασαν τον ήρωα τους, τον Άγιο Δημήτριο, οι μαθητές του Α2. Ο Άγιος Δημήτριος γεννήθηκε γύρω στο 280 μ.Χ. στη Θεσσαλονίκη και καταγόταν από αριστοκρατική οικογένεια. Σε νεαρή ηλικία κατατάχθηκε στο ρωμαϊκό στρατό και έφτασε ως το βαθμό του χιλίαρχου, σε ηλικία μόλις 22 ετών. Ήταν φιλομαθής και αναζητούσε το υψηλό και το αληθινό, τα οποία και βρήκε στη χριστιανική πίστη. Αυτής της πίστης έγινε φλογερός κήρυκας στην πόλη μας, όπου και μαρτύρησε το 305 μ.Χ. Από τότε οι θεσσαλονικείς τον τιμούμε ως προστάτη και πολιούχο.

Στην τρίτη, κατά σειρά, παρουσίαση το τμήμα B1 επέλεξε την ομάδα Χόιτ. Η ομάδα αποτελείται από τον πατέρα Νικ Χόιτ και τον γιο του Ρικ Χόιτ, ο οποίος πάσχει από εγκεφαλική παράλυση. Μαζί έχουν διαγωνιστεί σε αγωνίσματα, όπως μαραθώνιους και τρίαθλα Ironman. Το παιδί ξεχνούσε το πρόβλημά του κάθε φορά που έτρεχαν με τον πατέρα του, και έτσι, για να νιώθει καλύτερα, ζητούσε από τον πατέρα του να αγωνίζονται πιο συχνά.

Αμέσως μετά το τμήμα B2 παρουσίασε μια μαθήτρια από το Πακιστάν που αγωνίζεται για το δικαίωμα των κοριτσιών της χώρας της στην εκπαίδευση, τη Μαλάλα Γιουσαφζάι, στην οποία απονεμήθηκε το φετινό Νόμπελ Ειρήνης. Η Μαλάλα δέχτηκε επίθεση από φανατικούς Ταλιμπάν, που μάχονται εναντίον της ισότητας των δικαιωμάτων ανδρών και γυναικών, τραυματίστηκε σοβαρότατα από σφαίρα στο κεφάλι, αλλά συνεχίζει τον αγώνα της για ίσες ευκαιρίες στην εκπαίδευση.

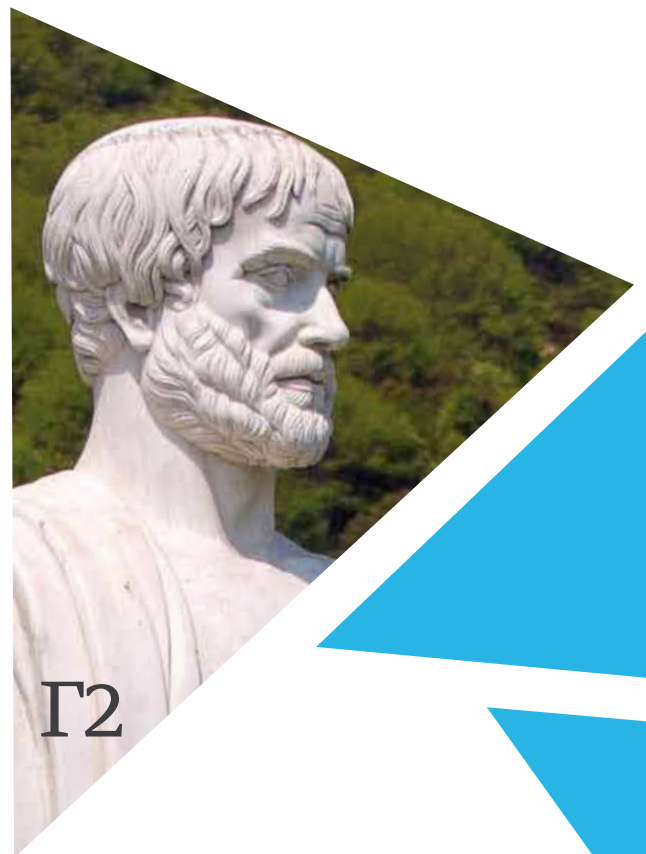

Γ1

Ο ήρωας που ψηφίστηκε από τους συμμαθητές μας ως επιτυχέστερη επιλογή, ήταν του τμήματος Γ1, ο Nick Vujić, ένας Αυστραλός σερβικής καταγωγής. Ο τριαντάχρονος σήμερα Vujić γεννήθηκε χωρίς άκρα, αλλά τα δεδομένα της σωματικής του διάπλασης δεν τον περιορίζουν. Γυρίζει τον κόσμο ενθαρρύνοντας εκατομμύρια ανθρώπους να υπερβούν τις αντιξοότητες της ζωής τους με πίστη, ελπίδα, αγάπη και κουράγιο, ώστε να μπορέσουν να κυνηγήσουν τα όνειρά τους.

Η τελευταία παρουσίαση ήταν του τμήματος Γ2. Μας παρουσίασαν τον Αριστοτέλη, τον σπουδαίο αρχαίο Έλληνα φιλόσοφο και πολυεπιστήμονα. Τα έργα του αναφέρονται σε πολλά είδη επιστημών, όπως τη φυσική, τη βιολογία, τη ζωολογία, τη μεταφυσική, τη λογική (της οποίας υπήρξε και ο ουσιαστικός δημιουργός). Επίσης ασχολήθηκε ερευνητικά με τη θεωρία της ηθικής, της ποίησης, του θεάτρου, της ρητορικής, της πολιτικής κ.ά. Οι έρευνές του συνιστούν το πρώτο ολοκληρωμένο σύστημα επιστημών στη Δυτική Φιλοσοφία. Ήταν γείτονάς μας, μιας και γεννήθηκε στα Στάγειρα της Χαλκιδικής, και δάσκαλος του Μεγάλου Αλεξάνδρου.

Γ2

Τα πρώτα αληθινά Χριστούγεννα

του Νίκου Τερζή (Γ2)

Παραμονή Χριστουγέννων. Ο Χρήστος βρισκόταν μόνος στο ήσυχο σπίτι της οικογένειάς του. Οι γονείς του έλειπαν από νωρίς το πρωί. Μια συνηθισμένη μέρα εργασίας! Από τότε που πήραν προαγωγή δεν τους έβλεπε και πολύ. Έτσι, ο Χρήστος, μιας και δεν είχε κάτι άλλο να κάνει, πήρε από τη βιβλιοθήκη του το βιβλίο με την ιστορία του Εμπενίζερ Σκρουτζ, εκείνου του γέρου γρουσουζή που μισούσε τα Χριστούγεννα. Φίλους ο Χρήστος δεν είχε, αλλά δεν τον ένοιαζε· μεγαλόσωμος όπως ήταν, έπαιρνε ό,τι ήθελε από τα παιδιά στο σχολείο του. Οι συμμαθητές του τον φοβότανε...

Εκεί που διάβαζε, κάποια στιγμή αποκοιμήθηκε. Ένωσε να ξυπνάει μέσα στο όνειρο του. Μπροστά του είδε να στέκεται (και πραγματικά δεν το πίστευε ότι τον έβλεπε ξανά) ο παλιός του φίλος, ο Δημήτρης. Δύο χρόνια μεγαλύτερος του, είχε αλλάξει σχολείο λόγω κακής συμπεριφοράς, «αλλαγή σχολικού περιβάλλοντος» ήταν η επίσημη διατύπωση. «Κακή συμπεριφορά» το έλεγαν οι άλλοι, σκέφτηκε ο Χρήστος, όμως οι δυο τους περνούσαν καλά μαζί. Άρπαζαν το χαρτζιλίκι εκείνου του κοντού με τα γυαλιά, κολλούσαν τσίχλες στα μαλλιά των κοριτσιών, έκρυβαν την τσάντα εκείνου του περιεργού που δε μιλούσε καλά ελληνικά και σκάρωναν τόσες άλλες απίστευτες φάρσες και καψώνια! Περίμενε να δει την αντίδραση του Δημήτρη που τον ξανασυναντούσε, εκείνος όμως, απλά στεκόταν και τον κοίταζε. Τώρα που τον παρατηρούσε καλύτερα, έμοιαζε διαφορετικός απ' ό,τι τον θυμόταν και στα μάτια του είδε να καθρεφτίζεται κάτι το οποίο δεν είχε ξαναδεί ο Χρήστος στο φίλο του: θλίψη και ανησυχία.

Όταν ο Δημήτρης του μίλησε, τότε σιγουρεύτηκε πως κάτι είχε αλλάξει. Του είπε πως στο νέο του σχολείο ξεκίνησε να κάνει τα ίδια που έκαναν οι δυο τους παλιά και το μόνο που κέρδισε ήταν συνεχόμενες τιμωρίες, αποβολές, χάσιμο μιας σχολικής χρονιάς και φυσικά την αντιπάθεια των συμμαθητών του. Προειδοποίησε το Χρήστο να μη συνεχίσει και εκείνος τα ίδια, καθώς μετά θα ήταν αργά. Ο Δημήτρης πλέον δεν μπορούσε να κάνει τίποτα, για να αλλάξει όσα έγιναν. Πριν ο Χρήστος προλάβει να ρωτήσει οτιδήποτε, ο φίλος του εξαφανίστηκε! Πιστεύοντας πως ήταν απλά ένα όνειρο, έπεσε να ξανακοιμηθεί.

Ο ήχος του ρολογιού που χτυπούσε μεσάνυχτα, τον έκανε να πεταχτεί για άλλη μια φορά από τον ύπνο του. Τώρα αυτό που είδε μπροστά του, τον τρόμαξε. Ήταν εκείνο το αγόρι που τον τρομοκρατούσε, όταν ήταν ο ίδιος μικρότερος. Παγωμένος και ανήμπορος να κουνηθεί, τον είδε να ορμάει επάνω του και να τον σέρνει έξω από το παράθυρο. Είδε τα κτήρια να περνάνε κάτω από τα πόδια του με ταχύτητα φωτός. Ο εκφοβιστής του τον πήγε στο παλιό σπίτι της οικογένειάς του, μικρό και έρημο πια. Εκεί έμεναν πριν βγάλουν αρκετά χρήματα οι γονείς του, ώστε να αγοράσουν το καινούργιο τους σπίτι, πριν από εκείνη την παλιοπροαγωγή! Ο Χρήστος τη θυμόταν εκείνη την ημέρα, που ο πατέρας του ανακοίνωσε τη νέα του θέση. Μάλιστα, είχε βρεθεί δουλειά στην εταιρεία και για τη μητέρα του Χρήστου -καταπληκτική ευκαιρία! Είχε χαρεί τότε ο Χρήστος... Μετά από λίγο καιρό όμως και πολλά μοναχικά απογεύματα στο σπίτι, το μετάνιωσε. Έκλεισε τα μάτια του λυπημένος και βρέθηκε πίσω στο δωμάτιό του.

Δεν είχε περάσει πολύ ώρα, όταν τον επισκέφθηκε ένα ακόμη γνώριμο άτομο, η Ελένη, ένα κορίτσι που είχε αναγκαστεί να αλλάξει σχολείο εξαιτίας των πειραγμάτων του Χρήστου. Παρ' όλα αυτά ήταν ευγενική μαζί του και του ζήτησε να την ακολουθήσει. Θεώρησε πως μετά από όσα της είχε κάνει, αυτό τουλάχιστον της το χρωστούσε! Τον πήγε να δει έναν συμμαθητή του, αυτόν που ενοχλούσε πιθανότατα περισσότερο από τους άλλους αυτόν τον καιρό. Ήταν ξαπλωμένος στο κρεβάτι του και έκλαιγε. Άκουσε τη μητέρα του παιδιού να τον παρακαλεί να σταματήσει, μιας και έκλαιγε από τη στιγμή που είχε επιστρέψει από το σχολείο. Βλέποντας τον, η φάρσα που του είχε κάνει ο Χρήστος το πρωί δεν φαινόταν τόσο αστεία πια. Ένωσε λύπη για αυτό που είδε και, όταν επέστρεψε στο σπίτι του, δεν μπορούσε να κοιμηθεί. Ήταν και αυτό το αίσθημα πως τούτο το περίεργο βράδυ δεν είχε τελειώσει. Είχε δίκιο...

Λίγη ώρα αργότερα, ο Χρήστος βρέθηκε να στέκεται μπροστά σε έναν παλιό του καθηγητή. Αυτός δεν τον μάλωνε και δεν τον τιμωρούσε όταν ενοχλούσε κάποιο παιδί, όμως τον έπιανε και του μιλούσε. Του έλεγε πως, με αυτή τη συμπεριφορά του, πιο πολύ από όλους έβλαπτε τον ίδιο του τον εαυτό. Όσο καιρό ήταν αυτός ο καθηγητής και οι συζητήσεις τους συνεχιζότανε, ο Χρήστος είχε αρχίσει να παρουσιάζει κάποια βελτίωση στη συμπεριφορά του. Μετά από λίγο καιρό όμως, ο καθηγητής μετατέθηκε σε κάποιο άλλο σχολείο και ο Χρήστος γύρισε πίσω στην παλιά του συμπεριφορά. Σ' αυτή τους τη νέα συνάντηση ο αγαπημένος καθηγητής του, δεν του μίλησε. Το περιβάλλον γύρω τους ξαφνικά άλλαξε και βρέθηκαν στο σχολείο του Χρήστου. Παραξενεμένος ο Χρήστος είδε τον εαυτό του να περπατάει στο διάδρομο. Φαινόταν λίγο μεγαλύτερος. Σαστισμένος έκανε να τον ακουμπήσει, αλλά το χέρι του πέρασε από μέσα του. Τρομαγμένος, τραβήχτηκε πίσω και πρόσεξε πως στο σχολείο κυκλοφορούσαν και άλλοι μαθητές. Ο Χρήστος είδε το «φάντασμά του» να χαιρετάει κάποιους, όμως εκείνοι απέστρεφαν το βλέμμα τους και του γύριζαν την πλάτη. Ήταν φανερό πως δεν ένιωθε χαρούμενος και σίγουρα ο Χρήστος δεν ήθελε να καταντήσει έτσι. Τα λόγια τού καθηγητή του επέστρεψαν για να τον στοιχειώσουν: «θα μείνεις μόνος, θα νιώθεις άδειος». Ο Χρήστος γύρισε και τον κοίταξε, τον ρώτησε αν μπορεί να κάνει κάτι, να τον βοηθήσει, να αλλάξει όλα αυτά που συνέβαιναν. Το μόνο που του απάντησε ο καθηγητής ήταν ότι ο ίδιος ο Χρήστος γνώριζε τι έπρεπε να κάνει.

Την επόμενη ημέρα ο Χρήστος μίλησε στους γονείς του. Τους περιέγραψε πόσο μόνος νιώθει τώρα που αυτοί λείπουν συνέχεια από το σπίτι και πόσο δύσκολη είναι η ζωή στο σχολείο. Εκείνοι του υποσχέθηκαν πως θα κάνουν ό,τι είναι δυνατόν για να γίνει ευτυχισμένος και προσφέρθηκαν να τον βοηθήσουν να βελτιώσει τις σχέσεις του στο σχολείο. Ο Χρήστος τηλεφώνησε στους συμμαθητές του και τους προσκάλεσε στο σπίτι του για τα Χριστούγεννα. Αγόρασε με τη μητέρα του δώρα για κάθε παιδί και περίμενε γεμάτος αγωνία το κουδούνι να χτυπήσει. Φοβόταν βέβαια, πως δεν θα εμφανιζόταν κανείς, μετά από όσα τους είχε κάνει. Και όμως, λίγη ώρα αργότερα, οι συμμαθητές του άρχισαν να καταφθάνουν, παραξενεμένοι βέβαια από την πρόσκληση του «νταή» του σχολείου.

Ο Χρήστος τους μοίρασε τα δώρα τους ζητώντας τους να τον συγχωρέσουν για την ως τώρα συμπεριφορά του. Εκείνοι χαρούμενοι, δέχθηκαν τη συγγνώμη του και άρχισαν να κουβεντιάζουν. Ο Χρήστος, για πρώτη φορά, ένιωθε πως ανήκει κάπου! Μέχρι το τέλος της σχολικής χρονιάς είχε κάνει φίλους και βελτίωσε τις επιδόσεις του στα μαθήματα. Ήταν επιτέλους ευτυχισμένος.

Γιατί οι Δεινόσαυροι ανέπτυξαν φτερά εκατομμύρια χρόνια πριν την πρώτη πτήση ερπετού;

του Σωκράτη Ναζλίδη (Α2)

Με αφορμή μια διδακτική επίσκεψή μας στο πλανητάριο «Νόησις»...

Ενδιαφέρουσα απάντηση στο ερώτημα δίνουν οι ερευνητές του πανεπιστημίου της Βόννης. Η Μαρί-Κλαιρ Κοσοβίτς, καθηγήτρια Γεωλογίας, Ορυκτολογίας και Παλαιοντολογίας δήλωσε: «Μέχρι τώρα η εξέλιξη των φτερών θεωρούνταν πως σχετιζόταν με την ικανότητα πτήσης ή με λόγους θερμότητας του αίματος, αλλά προσωπικά ποτέ δεν πείστηκα από αυτές τις θεωρίες».

Φαίνεται λοιπόν πως τα φτερά αναπτύχθηκαν για λόγους ζευγαρώματος, γιατί χαρακτηρίζονταν από πολλά, φωτεινά χρώματα. Επίσης, τα φτερά διευκόλυναν την επικοινωνία ανάμεσα στα εντυπωσιακά αυτά ζώα.

Η Κοσοβίτς και η ομάδα της κατέληξαν σε αυτή τη θεωρία μετά την ανάλυση γενετικών ομοιοτήτων μεταξύ δεινοσαύρων και συγχρόνων ερπετών και πτηνών. Η ανάλυσή τους οδήγησε στην υπόθεση πως οι δεινόσαυροι είχαν «τετραχρωματική» όραση, δηλαδή διέθεταν φωτοϋποδοχείς που μπορούσαν να ανιχνεύουν υπεριώδες φως καθώς και κυανή, ερυθρή και πράσινη ακτινοβολία.

Οι ερευνητές επίσης, διαπίστωσαν πως τα χαρακτηριστικά αυτά της όρασης τα συναντούμε σε όλα τα σύγχρονα ερπετά!

Αυτό σημαίνει ότι οι δεινόσαυροι πιθανότατα χρησιμοποιούσαν οπτικά σήματα για να επικοινωνούν μεταξύ τους. Η ανάπτυξη μεγάλων φτερών οδήγησε σε μια τεράστια ποικιλία χρωμάτων και σχεδίων που θα μπορούσαν να χρησιμοποιούνται για να αναγνωρίζουν ο ένας τον άλλον, καθώς και για την ανεύρεση συντρόφου.

Παρόλο που κάποιοι υποστηρίζουν πως η θεωρία αυτή είναι ασήμαντη και μικρής σημασίας, πρέπει όλοι να τη θεωρήσουμε μία ακόμα απόπειρα να εξερευνήσουμε το παρελθόν μας και τη ζωή στη Γη πριν την εμφάνιση του είδους μας.

Ο Θερμαϊκός ζητά βοήθεια

της Παναγιώτας Νίκου (B2),
της Ελεάννας Παπαθανασίου (B2)
και του Αλέξανδρου Παπαστεργίου (B2)

Ιδανικό περιβάλλον για την ανάπτυξη των «τεράτων» της νέας χημικής εποχής έχει καταστεί έπειτα από δεκαετίες μόλυνσης ο Θερμαϊκός κόλπος. Οι παθογόνοι μικροοργανισμοί που τον κατακλύζουν έχουν γίνει ανθεκτικοί στις τοξικές επιθέσεις, μεταλλάσσονται, επιβιώνουν και αναπτύσσονται. Την ίδια ώρα κάθε άλλη μορφή ζωής σβήνει. Η υψηλή μικροβιακή μόλυνση και η σοβαρή χημική ρύπανση που ανίχνευσαν οι επιστήμονες του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (Α.Π.Θ.) εξαπλώνονται σε όλο και ευρύτερες περιοχές του κόλπου και εξαφανίζουν κάθε θαλάσσιο οργανισμό. Στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης έχει παρατηρηθεί προ πολλού απουσία κάθε μορφής βενθικών οργανισμών, δηλαδή, που ζουν αποκλειστικά στο «βένθος», τον πυθμένα της θάλασσας.

Οι εστίες της μικροβιακής μόλυνσης εντοπίζονται στα δέλτα των ποταμών Αλιάκμονα, Αξιού, Γαλλικού και Λουδία και των καναλιών που καταλήγουν στον κόλπο, καθώς και στην περιοχή δυτικά των λιμενικών εγκαταστάσεων της Θεσσαλονίκης (Καλοχώρι, παλιά βυρσοδεψεία, Βιολογικός κτλ.) και πριν από τον αερολιμένα, στις εκβολές χειμάρρου μετά τη βιομηχανία ΒΙ.Α.ΜΥΛ.

Όσο για τη χημική ρύπανση, στα δείγματα ιζημάτων οι συγκεντρώσεις βαρέων μετάλλων -καδμίου, μολύβδου, χρωμίου και χαλκού- είναι εξαιρετικά υψηλές. Στο τέλος της άνοιξης τα ύδατα του Θερμαϊκού «εμπλουτίζονται» επίσης από νιτρικά και φωσφορικά άλατα, κυρίως στα δυτικά του κόλπου, όπου εισρέουν νερά από τα ποτάμια και τα αποστραγγιστικά κανάλια. Ακόμη στα ιζήματα ανιχνεύθηκαν υπολείμματα φυτοπροστατευτικών ουσιών, που έχουν απαγορευθεί εδώ και δεκαετίες: PCBs (κλοφέν) και πολλές άλλες τοξικές ουσίες. Ειδικά στο λιμάνι στα δείγματα που ελέγχθηκαν, προσδιορίστηκαν αρωματικοί υδρογονάνθρακες σε συγκεντρώσεις που είναι δεκαπλάσιες ως και εκατονταπλάσιες από τις μέσες φυσικές συγκεντρώσεις.

Ο Θερμαϊκός έχει δεχθεί τα τελευταία χρόνια σημαντικές περιβαλλοντικές πιέσεις εξαιτίας των ποικίλων βιομηχανικών δραστηριοτήτων, του ρυπασμένου φορτίου των ποταμών που εκβάλλουν στον κόλπο, των ως πρόσφατα ανεπεξέργαστων οικιακών λυμάτων, καθώς και της αυξημένης αγροτικής παραγωγής -και κατ' επέκταση της χρήσης φυτοφαρμάκων και λιπασμάτων- σε περιοχές γύρω από τον κόλπο. Το Εργαστήριο Ελέγχου Ρύπανσης Περιβάλλοντος του ΑΠΘ (με επιστημονικό υπεύθυνο τον διευθυντή του Εργαστηρίου, καθηγητή κ. Κ. Φυτιάνο) σε συνεργασία με το υπουργείο Μακεδονίας - Θράκης ανέλαβε την παρακολούθηση της ρύπανσης των ιζημάτων, του νερού αλλά και διαφόρων έμβιων οργανισμών για βαρέα μέταλλα, οργανικές ουσίες, καθώς και για ορισμένες μικροβιολογικές παραμέτρους.

Η ΑΠΟΨΗ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

Σύμφωνα με την αναπληρώτρια καθηγήτρια ελέγχου ρύπανσης περιβάλλοντος του τμήματος Χημείας Α.Π.Θ. κ. Δήμητρα Βουτσά, τα ζητήματα του Θερμαϊκού και οι πολιτικές που καλούνται να τα αντιμετωπίσουν, έχουν ως εξής: «Η ευρωπαϊκή οδηγία-πλαίσιο για τη Θαλάσσια Στρατηγική έχει ως στόχο την επίτευξη της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Η καλή περιβαλλοντική κατάσταση αφορά 11 άξονες προτεραιότητας μεταξύ των οποίων είναι η διατήρηση της βιοποικιλότητας, ο περιορισμός της χημικής ρύπανσης και του ευτροφισμού, η καλή ποιότητα των θαλασσινών που προορίζονται προς κατανάλωση και η απομάκρυνση των απορριμμάτων που προκαλούν βλάβη στο περιβάλλον και στους οργανισμούς. Ο Θερμαϊκός είναι ένα σύστημα που έχει υποστεί μεγάλες πιέσεις και συχνά γίνεται συζήτηση για την κατάστασή του. Τα προβλήματα που σχετίζονται με το σύστημα αφορούν κυρίως:

Α) Την παρουσία βαρέων μετάλλων και άλλων χημικών ενώσεων προτεραιότητας. Αν και υπάρχει τάση μείωσης των επιπέδων τους, ωστόσο εμφανίζονται σε σημαντικά επίπεδα σε ρέματα και νερά τάφρων που καταλήγουν στο Θερμαϊκό.

Β) Την παρουσία απορριμμάτων που συσσωρεύονται στο εσωτερικό του κόλπου και δημιουργούν σοβαρό αισθητικό πρόβλημα.

Γ) Δυσάρεστες οσμές που κατά καιρούς εμφανίζονται, κυρίως σε περιόδους με υψηλές θερμοκρασίες, και συνήθως οφείλονται σε ανοξικές συνθήκες που δημιουργούνται στο παράκτιο θαλάσσιο περιβάλλον.

Δ) Την εμφάνιση τοξικού φυτοπλαγκτού και βιοτοξινών που επηρεάζουν και τις υφιστάμενες μυδοκαλλιέργειες».

ΟΙ ΔΙΑΦΩΝΙΕΣ ΤΩΝ ΑΛΙΕΩΝ

Αντίθετα, εκπρόσωποι των επαγγελματιών ψαράδων, δηλώνουν τα εξής σχετικά με το θέμα: «Εδώ και 40 χρόνια κάνω αυτή τη δουλειά, τροφοδοτώντας την κεντρική ιχθυόσκαλα της Μακεδονίας, στη Μηχανιώνα. Μπορώ να πω ότι υπάρχουν οικογένειες ψαράδων που ζουν από αυτό. Άλλες πάλι δεν μπορούν πλέον να βιοποριστούν, ανάλογα με την περιοχή. Δεν θα πρέπει να είναι κριτήριο για την κατάσταση του Θερμαϊκού το λιμάνι της Θεσσαλονίκης. Όλα τα λιμάνια είναι διαφορετικά, αλλά και εκεί η κατάσταση δείχνει βελτιωμένη σε σχέση με την προηγούμενη δεκαετία, μετά τους βιολογικούς καθαρισμούς», ανέφερε αρχικά ο επικεφαλής τους, για να συνεχίσει: «Ειδικά η θάλασσα στο Κλειδί, που είναι η βάση μου, κρατά ψάρια και έχει από τις καλύτερες μυδοκαλλιέργειες. Είναι καθαρό μέρος, χωρίς απόβλητα και δεν έχουμε ιδιαίτερα προβλήματα. Κάθε χρόνο και καλύτερα θα έλεγα. Έχουμε μεγάλη ποικιλία, σε γλώσσες, λαβράκια, μπακαλιάρους και γαρίδες. Ίσως μειώθηκαν λίγο κάποια είδη, όπως οι γαρίδες, αλλά δε χάθηκαν. Κάποια άλλα πάλι αυξήθηκαν, όπως οι ποσότητες τσιπούρας. Θα λέγαμε ότι ο Θερμαϊκός αντέχει, γίνονται εξετάσεις δυο φορές την εβδομάδα και δεν έχουμε θέμα, ενώ συχνά γίνονται μελέτες στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο. Σπάνια με τη συννεφιά υπάρχει βιοτοξίνη, η οποία, όμως με τον ήλιο χάνεται. Πάντως, άσχετα με τη μη μόλυνση, θα μπορούσε να κάνει περισσότερα η τοπική αυτοδιοίκηση. Δεν υπάρχουν εγκαταστάσεις και ανταποδοτικότητα στο Δέλτα του Λουδία.»

ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΟΜΩΣ Η ΑΛΗΘΕΙΑ;

Κανείς δεν μπορεί να πει με σιγουριά. Ο απλός περιπατητής, σχηματίζει, αναγκαστικά, «επιφανειακή» άποψη. Ποια είναι η ουσία; Μόνο ένα επιστημονικό συνέδριο, μπορεί να απαντήσει. Να παρουσιαστούν, με στοιχεία, όλες οι απόψεις, να κατατεθούν οι εμπειρίες των ανθρώπων της περιοχής και να βγουν τα σωστά συμπεράσματα, όχι μόνο για τη σημερινή πραγματικότητα, αλλά κυρίως για το τι πρέπει να γίνει από 'δω και πέρα.

Από τα Σεπόλια στο NBA

του Γιάννη Καπελάνου (Γ1)

Ο Γιάννης Αντετοκούμπο γεννήθηκε το Δεκέμβρη του 1994 στα Σεπόλια της Αθήνας. Οι γονείς του, νιγηριανοί μετανάστες, είχαν ήδη άλλα δύο παιδιά, το Φράνσις και το Θανάση, και αργότερα απέκτησαν άλλα δύο, τον Αλέξη και τον Κώστα. Δύσκολη η ζωή του Γιάννη, όπως κάθε μετανάστη, αλλά ελπιδοφόρα στη νέα του πατρίδα. Για την παλιά του πατρίδα και τα προβλήματά τους, σπάνια μιλούσαν οι γονείς: στόχος τους να ριζώσουν στην Ελλάδα. Τα παιδιά θα πάνε σε ελληνικό σχολείο και η μητρική τους γλώσσα θα είναι η ελληνική.

Ο Γιάννης και τα αδέρφια του ξεχωρίζουν αμέσως από το χρώμα τους, την εργατικότητα τους, το χαρακτήρα τους αλλά και από ένα άλλο χαρακτηριστικό, όχι σπάνιο σε ανθρώπους που κατάγονται από τη Δ. Αφρική: το ύψος τους. Στα Σεπόλια έχει την έδρα του ένα ιστορικό αθλητικό σωματείο, ο «Φιλαθλητικός». Όλα τα αδέρφια Αντετοκούμπο θα βρουν εκεί φιλόξενη στέγη και θα μνηθούν στα μυστικά του μπάσκετ.

Ειδικά ο Γιάννης σφύζει από ταλέντο. Τα 211 εκατοστά του, συνδυασμένα με την αφοσίωση και την αγωνιστικότητά του προσελκύουν το ενδιαφέρον των σκάουτερς («ανιχνευτών») του κορυφαίου πρωταθλήματος μπάσκετ του κόσμου, του NBA. Τον Ιούνιο του 2013 επιλέγεται στο draft (διαδικασία επιλογής νέων αθλητών) από την ομάδα των Μιλγουόκι Μπακς. Το ίδιο καλοκαίρι συμμετέχει με την Εθνική Νέων στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Νέων που διεξάγεται στην Εσθονία.

Η πρώτη χρονιά στο μαγικό κόσμο του NBA για τον δεκαεννιάχρονο είναι πετυχημένη. Αναγνωρίζονται από όλους τόσο το ταλέντο και οι δυνατότητές του, όσο και η σεμνότητα και η αγωνιστικότητά του. Ο Έλληνας πρωθυπουργός τον καλεί στο Μέγαρο Μαξίμου, μαζί με όλη του την οικογένεια και τον επαινεί δημόσια. Παράλληλα ο Γιάννης αντιμετωπίζει με σοβαρότητα, αξιοπρέπεια αλλά και αποφασιστικότητα τις ρατσιστικές και τις συκοφαντικές επιθέσεις που εξαπολύονται εναντίον του στην Ελλάδα, κυρίως στο διαδίκτυο.

Το καλοκαίρι του 2014 έρχεται η σειρά της Εθνικής Ανδρών. Προσκαλείται στην Εθνική Ομάδα και συμμετέχει μαζί της στο παγκόσμιο Πρωτάθλημα της Ισπανίας. Η Εθνική Ελλάδας προκρίνεται στις 16 καλύτερες ομάδες του κόσμου και η συνεισφορά του Γιάννη είναι σημαντική: αγωνίζεται σε 14 αγώνες και πετυχαίνει 86 πόντους, δημιουργώντας μεγάλες προσδοκίες για ηγετική μελλοντική παρουσία.

Τη φετινή χρονιά ο Γιάννης πρωταγωνιστεί στο Μιλγουόκι και αναδεικνύεται, υπό τις οδηγίες του νέου του προπονητή Τζαίησον Κιντ, σε αποφασιστικό παράγοντα της αναγέννησης της ομάδας του. Θα τον παρακολουθούμε με συνεχές ενδιαφέρον και του ευχόμαστε κάθε επιτυχία.

Vienna Classic Orchestra στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης της Μαρίας Κοϊμτζόγλου (Γ1)

Στις 11 Δεκεμβρίου 2014 παρακολουθήσαμε τη φαντασμαγορική συναυλία, μια απ' τις καλύτερες της φετινής χρονιάς που παρουσιάστηκαν στη Θεσσαλονίκη, με την φημισμένη Vienna Classic Orchestra. Όπως όλοι γνωρίζουμε η αυστριακή πρωτεύουσα έχει παράδοση στις χριστουγεννιάτικες συναυλίες και φέτος ήμασταν τυχεροί και μπορέσαμε να παρακολουθήσουμε μία συναυλία αυθεντικού βιεννέζικου πνεύματος από κοντά.

Η Βιεννέζικη αυτή ορχήστρα δημιουργήθηκε για έναν σκοπό: τη διατήρηση και τη γνωριμία της κλασικής μουσικής με το ευρύ κοινό. Δεν ξεκίνησε ως κάτι επαγγελματικό, απλώς δημιουργήθηκε από βιρτουόζους μουσικούς που ήθελαν να διαδώσουν τη μουσική τους στον κόσμο. Η Vienna Classic Orchestra έπαιξε σε μεγαλοπρεπείς συναυλιακούς χώρους όπως την Όπερα της Βιέννης, το Olympia στο Παρίσι, το Royal Albert Hall του Λονδίνου, καθώς και στην Τουρκία, την Ιαπωνία, τη Ρωσία, τη Φινλανδία, τη Σουηδία, την Ελβετία και τώρα ήρθε και σε εμάς. Υπάρχει μία συνεχής αλλαγή στο ρεπερτόριο αλλά και στους μουσικούς με αποτέλεσμα το κοινό να λαμβάνει μία αίσθηση ελευθερίας, ένα ιδιαίτερο και δύσκολο χαρακτηριστικό για μία ορχήστρα. Όλα τα μέλη της, όλα αυτά τα ταλέντα έχουν παίξει όχι μόνο στην φιλαρμονική της Βιέννης αλλά και σε άλλες μεγάλες ορχήστρες απ' όλο τον κόσμο.

Στην συγκεκριμένη συναυλία μαέστρος ήταν ο παγκοσμίου φήμης Daniel Kavatza. Το πρόγραμμα αποτελούνταν από δύο μέρη: το πρώτο μέρος με τα έργα του W.A.Mozart, και το δεύτερο του J.Strauss. Η φημισμένη σοπράνο Judith Halaz τραγούδησε και στα δύο μέρη και εκτέλεσε φημισμένα κομμάτια όπερας και των δύο συνθετών. Ήταν μία πολύ ενδιαφέρουσα μίξη παραδοσιακού και σύγχρονου. Είναι ευρέως γνωστή η απαξίωση της νεότερης γενιάς για την κλασική μουσική. Και αυτό είναι λογικό γιατί δεν την έχουμε γνωρίσει. Αυτή η συναυλία είναι μία απ' τις καλύτερες πρώτες γνωριμίες που θα μπορούσαμε να κάνουμε. Με αυτούς τους βιρτουόζους μουσικούς το μόνο σίγουρο είναι πως δεν κοιμηθήκαμε στα αναπαυτικά καθίσματα του Μεγάρου. Απολαύσαμε μουσικούς γεμάτους ζωντάνια -έτοιμους να μας περάσουν το πνεύμα της Κεντρικής Ευρώπης- και μελωδίες μουσικής από τους πιο διάσημους συνθέτες του κόσμου. Με λίγο άρωμα παραδοσιακού και σύγχρονου Ευρωπαϊκού αέρα η Θεσσαλονίκη συγχρονίζεται με τους ρυθμούς των Χριστουγέννων της Ευρώπης. Ας συγχρονιστούμε κι εμείς μαζί της!

«Ο Άνθρωπος Ανεμιστήρας ή πώς να ντύσετε έναν ελέφαντα»

της Μυρτώς Κώστα (Γ1)

«Θα σας μιλήσω για μια παράσταση μοναδική, μια παράσταση με διαφορετικούς ανθρώπους». Το θέμα της παράστασης «Ο Άνθρωπος Ανεμιστήρας ή πώς να ντύσετε έναν ελέφαντα», όπως μας λέει η σκηνοθέτις της παράστασης κ. Ελένη Ευθυμίου, είναι η διαφορετικότητα και η αποδοχή της. Το θέμα το προσεγγίζουν οι συντελεστές της παράστασης μέσα από ιστορίες που αναφέρονται στην αναπηρία, στον τρόπο που αισθάνεται και βλέπει τον κόσμο κάποιος που είναι ανάπηρος, «διαφορετικός». Πώς τον αντιμετωπίζουν οι ξένοι, ποιες ευκαιρίες δίνει η κοινωνία σε αυτόν και, τέλος, ποια θέση διεκδικεί;

Όλοι θα αναρωτιέστε πώς προέκυψε αυτός ο περίεργος και ασυνήθιστος τίτλος. Σε ένα εργαστήριο εικαστικών της ομάδας «Εν-δυνάμει» ένα μέλος- ηθοποιός ζωγράφιζε το ίδιο μοτίβο: έναν άνθρωπο με μια προπέλα στη θέση του κεφαλιού. Το άλλο μισό του τίτλου αναφέρεται στη δυσκολία μεταξύ αναπήρων και μη αναπήρων, δηλαδή στην εμμονή της κοινωνίας να φέρει στα μέτρα της ό,τι είναι άγνωστο: αντί να αποδεχτεί τον ελέφαντα όπως είναι, να τον κάνει να μοιάζει με έναν άνθρωπο.

Για το συγκεκριμένο έργο έχουν γραφτεί πολλές κριτικές. Μια παρέα μαθητών του Γυμνασίου μας, συνοδευόμενη από γονείς και καθηγητές, παρακολούθησε την παράσταση στο Δημοτικό Θέατρο Καλαμαριάς «Μελίνα Μερκούρη» το Σάββατο, 18 Οκτωβρίου 2014.

Συντελεστές της παράστασης:

ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΣ: Ελένη Ευθυμίου

ΗΘΟΠΟΙΟΙ: μέλη της ομάδας «Εν δύναμει».

Η ομάδα ξεκίνησε τη δράση της το 2008 και αποτελείται από μεικτές ομάδες νέων ανθρώπων, αναπήρων και μη. Σκοπός του σωματείου είναι η πλήρης ένταξη των ατόμων με δυνητικές ικανότητες στην κοινωνία και η διεκδίκηση του δικαιώματος των ατόμων αυτών για μια ολοκληρωμένη ζωή.

Ώρα για διασκέδαση!!!

της Μαρίας Αγγελοπούλου (Γ1)

ΓΡΙΦΟΙ

1. Νούφαρα πολλά

Σε μια λίμνη κάποια παράξενα νούφαρα κάθε μέρα διπλασιάζονται. Αν σε 6 ημέρες έχει καλυφθεί η μισή λίμνη, σε πόσες ημέρες θα έχει καλυφθεί ολόκληρη;

2. Η παλίρροια

Μία ανεμόσκαλα ενός πλοίου έχει 30 σκαλιά και απέχουν μισό μέτρο το ένα από το άλλο. Το πρωί 4 σκαλιά είναι βυθισμένα στο νερό. Μετά την πλημμυρίδα, που το νερό ανεβαίνει 2,5 μ., πόσα σκαλιά είναι βυθισμένα στο νερό;

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΜΕ ΛΕΞΕΙΣ

1. Τα ελεφαντάκια

Χρησιμοποιώντας γράμματα μόνο από την λέξη: ΕΛΕΦΑΝΤΑΚΙΑ, ποια άλλα θηλαστικά μπορούν να σχηματιστούν;

2. Ποια λείπουν;

Αν ψάξετε καλά, θα βρείτε πως στην πρόταση αυτή δεν υπάρχουν κάποια γράμματα. Ποια είναι αυτά;

(Υ.Γ.: Οι απαντήσεις στο επόμενο τεύχος)

Μια που τελειώσαν τα τεστ και τα διαγωνίσματα του Α' Τριμήνου, οι περισσότεροι (αν όχι, όλοι) θα σκέφτονται να γιορτάσουν την λήξη της «Εξεταστικής Περιόδου», βγαίνοντας έξω με φίλους ή με την οικογένειά τους. Ο κινηματογράφος, είναι μία από τις standard προτάσεις (με τέτοιο κρύο, ποιος πάει σε εξωτερικό χώρο;). Έτσι και εμείς, σας έχουμε μερικές προτάσεις:

ΗΔΗ ΣΤΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ

Hunger Games: Mockingjay -Part 1:

Είναι μια πολυαναμενόμενη ταινία, που με ανυπομονησία πολλοί περιμέναμε.

Όταν η Katniss καταστρέφει τους Αγώνες, πηγαίνει στην Περιοχή 13, αφότου η Περιοχή 12 έχει καταστραφεί. Εκεί, γνωρίζει την Πρόεδρο Coin, η οποία πείθει την Katniss να γίνει το σύμβολο της επανάστασης, προσπαθώντας παράλληλα να σώσει τον Πίτα από την Capitol.

Συμβουλή: Να πάτε να την δείτε, εφόσον έχετε δει τις δύο προηγούμενες ταινίες, αλλιώς δεν θα βγάξετε νόημα!

Αν προτιμάτε κάτι σε κωμωδία, μην ανησυχείτε. Και γι' αυτό, έχουμε τη λύση:

Αφεντικά για Σκότωμα 2 (Horrible Bosses 2)

Μία ταινία, με ιδιαίτερα σαρκαστικό και πετυχημένο χιούμορ. Ο Dale, ο Kurt και ο Nick, αποφασίζουν να ανοίξουν τη δική τους δουλειά, αλλά τα πράγματα δεν πάνε όπως τα είχαν σχεδιάσει, εξαιτίας ενός επιτήδειου επενδυτή, που προτρέπει το τρίο να επιχειρήσει ένα απερίσκεπτο και ασύνετο σχέδιο απαγωγής.

Συμβουλή: Την προτείνουμε ανεπιφύλακτα, αλλά καλό θα είναι να έχετε δει και την πρώτη, για να ξέρετε και κάτι παραπάνω (Μην ανησυχείτε, είναι εξίσου ξεκαρδιστική).

Κάτι σε animated τώρα:

Οι Υπερέξι (Big Hero 6)

Αν και σε κινούμενες εικόνες, αυτή την ταινία μπορούν να την δουν όλες οι ηλικίες...

Είναι μία κωμωδία-περιπέτεια σχετική με τον ιδιαίτερο δεσμό που αναπτύσσουν ο Baymax, ένα φουσκωτό ρομπότ και ο Hiro Hamada. Όταν ένα καταστροφικό γεγονός επέρχεται στην πόλη του San Fransokyo, εκτινάσσει τον Hiro στο κέντρο του κινδύνου και μετατρέπει τον Baymax και τους κολλητούς του σε μια ομάδα υψηλής τεχνολογίας.

Και για αυτούς που προτιμούν το ζωντανό θέαμα προτείνουμε τα εξής.

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΑΚΡΟΒΑΤΩΝ ΚΙΝΑΣ: CHINA DREAM

Τα αδύνατα γίνονται δυνατά, από τους καλύτερους ακροβάτες του κόσμου! Ένας από τους σημαντικότερους πρεσβευτές τους κινεζικού πολιτισμού, το Εθνικό Θέατρο Ακροβατών της Κίνας (China National Acrobatic Troupe), επιστρέφει στην Ελλάδα με ένα ονειρικό υπερθέαμα ακροβατικής τέχνης και καταϊγιστικής δράσης, παρουσιάζοντας την παράσταση “Ονειρο”, το αρτιότερο και εντυπωσιακότερο θέαμα που έχει παρουσιάσει ο διάσημος θίασος στη μακρόχρονη ιστορία του. Χριστούγεννα στο Μέγαρο Μουσικής στη Θεσσαλονίκη Από 17 μέχρι 21 Δεκεμβρίου 2014 στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης.

Η παράσταση “Ονειρο” συγκεντρώνει τους κορυφαίους ακροβάτες-καλλιτέχνες της Κίνας σε μια μαγική, ονειρική παραγωγή, με τα πιο ασύλληπτα ακροβατικά που έχει να επιδείξει η χώρα αυτή. Ένα θέαμα στο οποίο το ακατόρθωτο γίνεται εφικτό, το όνειρο πραγματικότητα και οι θεατές αναρωτιούνται αν αυτό που είδαν στ’ αλήθεια συνέβη!

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΣΕ 80 ΗΜΕΡΕΣ

Πρόκειται για μια νέα θεατρική διασκευή του πιο γνωστού και δημοφιλέστερου έργου του Ιουλίου Βερν, από τον Στέλιο Χατζηδαμίδα, που σκηνοθετεί η Τατιάνα Μύρκου. Μια περιπέτεια ενάντια στο χρόνο μέσα από διαφορετικούς τόπους και πολιτισμούς με στόχο τη γνώση και την αποδοχή της διαφορετικότητας και της πολυπολιτισμικότητας. Από τις 12 Οκτωβρίου ως τις 28 Δεκεμβρίου στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος Θεσσαλονίκης.

Σύμφωνα με την υπόθεση του έργου: ο εκκεντρικός και μυστηριώδης Άγγλος Φιλέας Φογκ έχει υπολογίσει με μαθηματική ακρίβεια ότι μπορεί να γυρίσει τον κόσμο σε 80 ημέρες. Γι’ αυτήν του την πεποίθηση στοιχηματίζει όλη του την περιουσία. Το ταξίδι του όμως είναι γεμάτο περιπέτειες. Θα μπορέσουν ο αφέλης αλλά πιστός υπηρέτης του, επικίνδυνοι ληστές, μια μοιραία γνωριμία και ένας αδυσώπητος επιθεωρητής της Σκότλαντ Γιארντ να τον απομακρύνουν από τον στόχο του; Πόσο εύκολο θα είναι το ταξίδι του με ατμόπλοιο, αερόστατο, τρένο ακόμα και με ελέφαντα σε έναν κόσμο γεμάτο απρόοπτα που τίποτα δεν είναι αναμενόμενο; Τι έχει τελικά μεγαλύτερη αξία για τον Φιλέα Φογκ: το ταξίδι ή ένα στοίχημα τιμής;

Ελάτε να κάνουμε μαζί το «Γύρο του Κόσμου σε 80 μέρες»!

ΣΥΝΕΒΗ ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Μία από τις πιο επιτυχημένες κωμωδίες του Άλαν Έικμπορν, στην οποία τρία ζευγάρια συναντιούνται στις κουζίνες τους τρεις διαδοχικές παραμονές Χριστουγέννων και μέσα από συζητήσεις και εκμυστηρεύσεις αποκαλύπτουν τα κρυφά τους πάθη και τους φόβους τους. Η μανία για επαγγελματική ανέλιξη και κοινωνική καταξίωση, η αποξένωση και η δυσκολία στις διαπροσωπικές σχέσεις αποτελούν τα θέματα της σπαρταριστής αυτής κωμωδίας. Το έργο του Έικμπορν αποτελεί μια ελεγεία σάτιρας για την αστική τάξη και την ηθική της, που, παράλληλα με το γέλιο, προσφέρει προβληματισμό και συγκίνηση.

Μέχρι 28 Δεκεμβρίου στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος.

ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
(ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1836)
ΑΡΣΑΚΕΙΑ - ΤΟΣΙΤΣΕΙΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
www.arsakeio.gr

ΑΡΣΑΚΕΙΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
<http://arsakeiogt.wordpress.com>
<https://twitter.com/arsgymth>